

Arrest

nr. 283 955 van 27 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Square Eugène Plasky 92/94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 14 maart 2022, diende op 14 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 augustus 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 24 augustus 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 14/03/2022
Overdracht CGVS: 05/05/2022*

U werd op 24 juni 2022 van 9u17 tot 12u gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS). U werd tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester BISALU, Audrey loco meester DESENFANS, Christophe was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken, behorend tot Hawiye, Abgaal clan. U bent geboren op 29 september 1995 te Mogadishu, Somalië.

U runde uw universitaire studie af en behaalde een bachelor in de medicijnen en chirurgie.

Sinds 2014 had u een vriendje, A.A.A.. Jullie hadden trouwplannen.

Op een dag ontdekte u dat uw partner lid was van al-Shabaab. Toen u in een soek schoenen paste, was u getuige van een aanslag waarbij uw partner iemand doodschoot. U was hierdoor volledig in shock. Uw partner had niet gezien dat u aanwezig was bij de aanslag.

Na het incident keerde u terug naar uw huis. Aanvankelijk wilde u niets aan uw moeder vertellen over het incident. Nadat u een nachtmerrie had, vertelde u uw moeder wat er was gebeurd. Hierop verhuisden jullie naar een andere plek en informeerden jullie uw oom. U schakelde uw mobiele telefoon uit omdat A. u bleef bellen.

Uw oom regelde uw vertrek uit Somalië. De dag voor uw vertrek schakelde u uw telefoon aan en belde u A. U zei hem dat u niet met iemand van al-Shabaab wilde trouwen. Hij was zeer kwaad en dreigde u te vermoorden. Hij gaf aan dat hij u overal in Somalië zou vinden.

Op 16 november 2020 verliet u het land en ging u naar Kenia. In Kenia werden alle papieren voorbereid om naar Oekraïne te gaan. Op 17 december verliet u Kenia en ging u naar Oekraïne.

In Oekraïne volgde u eerst een taalcursus Russisch en Oekraïens en vervolgens startte u uw opleiding. U ontving een tijdelijke verblijfskaart, geldig tot 31 december 2023.

Toen de oorlog in Oekraïne uitbrak besloot u om het land te verlaten.

U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische autoriteiten op 14 maart 2022.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer; (1) Temporary Residence Permit met nr 19950929-09344, geldig tot 31 december 2023; (2) visum voor Oekraïne, uitgegeven te Nairobi met nr (M)Y01434516 + exit stempels; (3) secondary education certificate jaar 2013 – 2014 met nr 68112 (4) certificaat van het afronden van taalcursussen voor buitenlanders met nr 02125094/0000026-21 waaruit blijkt dat u opleiding heeft gevolgd van 22 december 2020 tot 31 augustus 2021; (5) brief Kyiv Medical University i.v.m. uw toelating tot de studie 'verloskunde – gynaecologie'; (6) overeenkomst (die start op 3/11/2021 tot 2/11/2023) met de Kyiv Medical university; (7) certificaat van uw woonstregistratie met nr 74115040 dd 19/11/2021.

Na uw persoonlijk onderhoud stuurde uw raadvrouw enkele opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud (verder NPO).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en in 2020 - na problemen die u had met uw voormalige partner Somalië legaal te hebben verlaten. U reisde naar Oekraïne om er te studeren. U woonde en studeerde er met een tijdelijke verblijfsvergunning. U bent uit Oekraïne vertrokken vanwege de Russische invasie die begon op 24 februari 2022.

Er dient op te worden gewezen dat, gezien uw vrees dient beoordeeld te worden ten opzichte van uw beweerde land van herkomst, namelijk Somalië, het relaas waarbij u aangeeft dat u Oekraïne diende te ontvluchten vanwege de Russische invasie, niet kan leiden tot het erkennen van de vluchtelingenstatus of het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze feiten deden zich voor buiten Somalië, zodat deze problemen niet dienen te worden meegenomen in de beoordeling van uw vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van uw beweerde land van herkomst, Somalië, gezien de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet worden getoetst ten aanzien van het land van uw beweerde nationaliteit (in casu Somalië).

U slaagt er echter niet in om aannemelijk te maken dat u Somalië ontvluchtte omwille van uw vermeende partner die lid zou zijn van al-Shabaab.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw gedrag niet in overeenstemming is met uw beweerde vrees.

Zo blijkt uit het administratieve dossier en uw verklaringen dat u naar Oekraïne bent gegaan met een visum (NPO, p 12) en dat u, eens gearriveerd in Oekraïne, geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (NPO, p 20). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij zich, indien zij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, in casu Oekraïne. Uit uw verklaringen blijkt dat u sinds 2020 in Oekraïne verbleef en dat u er nooit een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (NPO, p 20). U verklaart dit gedrag door te stellen dat u eerst wilde studeren en werken alvorens een verzoek in te dienen. U geeft aan dat het uw bedoeling was om uw studies af te maken (NPO, p 20). Indien u werkelijk zou vrezen voor uw leven, is het niet aannemelijk dat u uw studies en werk op de voorgrond plaatst. Een dergelijke houding getuigt allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze houding vormt een eerste negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder kan worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw vrees voor uw toenmalige partner bij de DVZ niet overeenkomen met uw verklaringen bij het CGVS.

U verklaarde bij de DVZ dat u uw toenmalig partner niet kon zeggen dat u niet met hem wou trouwen. U zegt verder dat u het plan had opgevat om na het afwerken van uw studie te vluchten en dat u alles in het geheim heeft geregeld om naar Oekraïne te gaan (zie Vragenlijst CGVS, vraag 5, opgemaakt op 3/05/2022 door de DVZ). De omstandigheden die u bij het CGVS omschrijft, waarbij u uw toenmalig partner toevallig iemand zag doden waardoor u ontdekte dat hij bij al-Shabaab betrokken was en waarna u het contact met hem verbrak (NPO, p 13), wijken dan ook verregaand af van uw verklaringen bij de DVZ. Bij het CGVS gaf u immers aan dat u, nadat u getuige was van de moord, u het contact verbrak. Dit doorslaggevende element komt echter nergens terug in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart verder dat u daags voor uw vertrek contact met hem opnam, u vertelde hem o.a. '... je bent een moordenaar. Ik wil niet met een moordenaar samenleven en zeker geen kinderen maken zodat mijn kinderen zonder vader zullen opgroeien want je zult vroeg of laat gedood worden. Ik wil mijn eigen leven leiden en niet met een moordenaar. En dan heb ik opgehangen.' (NPO, p 14). Uit deze verklaringen blijkt geenszins dat u niet kon zeggen aan uw toenmalig partner dat u niet met hem wilde trouwen. Evenmin strookt dit met uw verklaringen waarin u aangeeft eerst uw studies te hebben willen afmaken alvorens hem te verlaten.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt namelijk evenmin dat u kon wachten tot na uw studies. U verklaarde immers dat u getuige was van een incident en dat u hierdoor bent gevlucht, wat in schril contrast staat met uw eerdere verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook uw verklaring

bij de DVZ dat u alles in het geheim heeft geregeld strookt niet met uw verklaringen bij het CGVS, waar u verklaarde dat uw oom alles had geregeld (NPO, p 8). Uw onvermogen om coherente verklaringen af te leggen over uw vertrek uit Somalië doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarnaast dient ter volledigheid worden opgemerkt dat u er eveneens niet in slaagt om een coherent relaas te brengen wanneer het gaat over uw verblijfplaats in Somalië. U verklaarde immers bij het CGVS dat uw moeder u vertelde, dat 'die man u niet met rust zou laten. Dat hij u zou zoeken. Dat u zo snel mogelijk weg moet.' U verklaart vervolgens dat jullie die nacht naar het huis zijn gegaan van uw oma, gelegen in suq Ba'had, niet zo ver van waar jullie woonden in Yaqshid district. Uw oom zou vervolgens gezegd hebben dat hij jullie naar een ander district zou brengen. (NPO, p 13) U vertelde dat u na uw problemen verhuisde naar Medina (NPO, p 7). Bij de DVZ had u echter verklaard dat u van bij uw geboorte tot uw vertrek in december 2020 in Heegon, Yaqshid, Mogadishu had gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 10, opgemaakt door de DVZ op 3/05/2022). U slaagt er niet in om coherente verklaringen af te leggen over uw vlucht uit uw woning zodat uw toenmalige partner u niet zou kunnen vinden. Ook hier zorgen uw tegenstrijdige verklaringen dat er, wederom, een ernstige deuk komt in de geloofwaardigheid van uw relaas.

Zoals reeds werd opgemerkt zijn uw verklaringen over de organisatie van uw reis evenmin coherent. Bovendien kan worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u uw reis heeft laten organiseren door een reisbureau in Mogadishu (zie Verklaringen DVZ, vraag 26, opgemaakt door de DVZ op 3/05/2022). Indien u werkelijk zou vrezen voor uw leven omwille van uw voormalige partner omdat deze een hoge functie zou hebben bij al-Shabaab en indien hij, zoals u verklaart, u overal kan terugvinden, (NPO, p 14) is het niet aannemelijk dat u uw reisplannen verder zet en zelfs laat organiseren door een externe organisatie. U verklaart immers dat al-Shabaab overal in Mogadishu actief is (NPO, p 19). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u, indien u uw partner en bij uitbreiding al-Shabaab zou vrezen, u op een extern reisbureau zou vertrouwen om uw reis te regelen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u vijf weken diende te wachten op de nodige documenten en hier verschillende stappen toe diende te ondernemen (NPO, p.8). Ook dit strookt niet met een vrees voor uw leven, in een dergelijk geval kan worden aangenomen dat u alles in het werk stelt om onmiddellijk het land te verlaten. Indien u werkelijk zou gezocht worden door al-Shabaab en indien ze overal connecties zouden hebben, is het wel zeer verwonderlijk dat u een paspoort aanvraagt en u uw reis laat regelen door een reisbureau.

Verskillende vage en inconsistente verklaringen betreffende uw toenmalige partner en zijn betrokkenheid bij al-Shabaab, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Zo schetst u uw toenmalig partner als iemand met een hoge functie bij al-Shabaab . U geeft aan dat hij wellicht voor een missie in Mogadishu was en dat hij u daarom had gekozen (NPO, p 19). Het is wel zeer verwonderlijk dat u verklaart dat hij u zou uitkiezen als zijn vrouw, een hoogopgeleide vrouw, die zelf kan beslissen wanneer ze trouwt, nota bene nadat ze haar hogere studie heeft afgerond (NPO, p 17). De relatie die u omschrijft die u zou hebben gehad, komt helemaal niet overeen met de context die u beschrijft over de plaats van de vrouw bij al-Shabaab. U verklaart immers dat de vrouw onder al-Shabaab geen benijdenswaardige positie heeft. Zo geeft u aan dat vrouwen worden verplichten om te trouwen, dat ze gedwongen huwelijken moeten aangaan en dat al-Shabaab alles kan doen wat ze willen met de vrouwen (NPO, p 19). U geeft verder aan dat al-Shabaab niet van de universiteiten houdt en dat ze willen dat de mensen alleen maar naar de koranschool gaan en geen andere studies aanvatten (NPO, p 19). Wanneer de PO u hiermee confronteert, slaagt u er in om tot drie keer niet op de vraag te antwoorden over hoe uw relatie past in de al-Shabaab visie van uw partner. Uiteindelijk antwoordt u, nietszeggend; Volgens mij had hij een missie in Mogadishu en heeft hij zo lang op mij gewacht. (NPO, p 20). Binnen de door u geschetste context is het wel zeer verwonderlijk dat u een langdurige relatie zou hebben met iemand waarvan u verklaart dat hij bij al-Shabaab is. U zegt immers dat hij vroeger met u wilde trouwen, maar dat u dit pas wilde nadat u uw universitaire studie had afgemaakt (NPO, p 16). Het is verbijsterend dat een hoge leider van al-Shabaab, zoals u uw toenmalige partner omschrijft, zijn vrouw zou laten bepalen wanneer ze zouden trouwen en dat hij bovendien instemt dat ze nog niet zou trouwen omwille van haar universitaire studie. Het beeld dat u van al-Shabaab schetst komt helemaal niet overeen met de relatie die u zou hebben gehad. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw toenmalige partner een hoge functie zou bekleden binnen al-Shabaab.

Uit het bovenstaande blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd “UNHCR International

Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia” van januari 2014 en “UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)” van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het “EASO COI Report. Security Situation” van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf en uit de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 28 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220228.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 28 februari 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad.

Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door schietincidenten tussen de veiligheidsdiensten, al-Shabaab, onbekende gewapende groepen en clanmilities. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en morteraanvallen en aanslagen door zelfmoordterroristen tegen veiligheidspersoneel en burgers met een bepaald profiel waaronder overheidspersoneel, journalisten, een clanouder en een groep rekruten. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypes van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (70 %) en explosieven (19 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab. Volgens de verzamelde gegevens voert al-Shabaab in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en in de buurt van hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus, aan drukke kruispunten en overheidsgebouwen.

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. De politieke crisis over de organisatie van de presidents- en parlementaire verkiezingen vertaalde zich naar een persoonlijke strijd tussen (voormalig) president Farmajo en (voormalig) eerste minister Roble in de tweede helft van 2021. Deze machtsstrijd werd ook zichtbaar in de straten van Mogadishu wanneer troepen loyaal aan de rivaliserende politieke leiders, zich in september 2021 en december 2021 mobiliseren. Het kwam evenwel niet tot een gewelddadig treffen tussen beide partijen.

Volgens gegevens van ACLED stijgt het geweld in de hoofdstad in juni 2021, het begin van de huidige verslagperiode. Daarna volgt het een fluctuerende lijn, met een stijging in het aantal gewelddaden in november die aanhoudt in december 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 65 incidenten als violence against civilians met 61 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 137 doden, waarvan de meerderheid burgers.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

U legt uw temporary resident permit voor, uitgegeven door de Oekraïense autoriteiten. Deze vergunning toont aan dat u tot 31 december 2023 kon verblijven in Oekraïne, wat niet wordt betwist in deze beslissing. U legt verder uw paspoort voor met uw visum voor Oekraïne. Er zijn geen aanwijzingen om over uw beweerde Somalische nationaliteit te twijfelen. Voorts legt u uw Secondary Education Certificate voor. Er wordt evenmin betwist dat u naar school bent gegaan in Somalië. Tot slot legt u documenten neer i.v.m. uw verblijf in Oekraïne; uw certificaat van het afronden van taalcursussen voor buitenlanders, een brief van Kyiv Medical University i.v.m. uw toelating tot de studie 'verloskunde – gynaecologie' en uw overeenkomst (die start op 3/11/2021 tot 2/11/2023) met de Kyiv Medical university alsook uw certificaat van uw woonregistratie. Deze beslissing stelt op geen enkel moment uw verblijf in Oekraïne in vraag.

Deze documenten kunnen uw relaas ten opzichte van Somalië echter niet ondersteunen. De door uw raadvrouw opgestuurde opmerkingen over uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zijn niet van die aard om een ander licht te werpen op de gedane vaststellingen. Het betreft immers een correctie in de schrijfwijze van de naam van de universiteit in Mogadishu en een correctie in de datum dat u in Oekraïne verbleef als student.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster licht vooreerst de kwalificatie van haar vrees toe, meer bepaald haar vrees voor Al-Shabaab.

Verzoekster wijst er verder op dat vrouwen in Somalië worden mishandeld.

Prima facie heeft verzoekster een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van haar behoren aan een sociale groep, namelijk een vrouw in Somalië.

Gezien de beschikbare informatie die stelt vast dat gedwongen huwelijken, huiselijk geweld, seksueel geweld, wijdverspreide problemen vormen voor vrouwen in Somalië en dat vrouwen geen toegang hebben tot justitie vreesde verzoekster met redenen vervolging door haar ex-verloofde. Ze vreest voor haar leven. Omdat haar gedrag (weigeren te trouwen en vluchten) tegen de Islamitische wet ingaat vreest ze ook dood door steniging.

Verzoekster licht artikel 48/3, § 2 en § 4, van de Vreemdelingenwet theoretisch toe.

Verzoekster is van mening dat dat ze een oprechte inspanning heeft geleverd om haar verzoek aannemelijk te maken en dat haar het voordeel van twijfel toegekend moet worden.

Verzoekster meent verder dat de bestreden beslissing een subjectieve beoordeling inhoudt.

Verzoekster kan niet worden verweten dat zij haar land legaal heeft verlaten. UNHCR's "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*" is op dit punt duidelijk.

Vluchten op basis van een studentenvisum leek de beste optie. Verzoekster zette zich in voor haar droom om haar studie af te maken. Bovendien had ze een geldig paspoort en haar diploma's. Een studentenvisum was uiteindelijk de gemakkelijkste oplossing voor haar. Natuurlijk was 5 weken wachten gevaarlijk, maar verzoekster en haar familie namen voorzorgsmaatregelen. Zij bewoog zich in absolute geheimhouding en ging niet naar buiten.

In de tweede plaats kan verzoekster niet worden verweten dat zij in Oekraïne geen asiel heeft aangevraagd, omdat zij er zich veilig voelde en over een studentenvisum beschikte. Er was geen reden om een dergelijk verzoek in te dienen. Verzoeksters plan was om haar studies eerst af te ronden, om dan een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

In verband met verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, is het noodzakelijk om rekening te houden met de omstandigheden waaronder de interviews plaatsvinden, en het gehoorverslag niet zo strikt te lezen. Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaak moeilijk, frustrerend (lawaaierig, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, enz.) en de asielzoekers worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. Bovendien, hebben verzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet. Deze omstandigheden van de interviews zijn ver van optimaal.

Verzoekster bevestigt verder haar verklaringen die ze aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Bovendien beschouwde verzoekster, zoals vele asielzoekers, haar adressen tijdens haar vlucht niet als "officiële" adressen, zodat zij deze niet bekendmaakte.

Verzoekster stelt hierbij dat het risico objectief primeert op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas en verwijst naar rechtspraak van de Raad.

De bestreden beslissing verwijt verzoekster dat ze vage en inconsistente verklaringen betreffende haar ex-partner en zijn betrokkenheid bij Al-Shabaab heeft afgelegd.

Verzoekster had echter niet de gelegenheid om meer te weten te komen over het lidmaatschap van haar ex-verloofde bij Al-Shabaab. Zij is onmiddellijk gevlucht nadat zij had vernomen dat hij lid van die groep was. Ze vermoedde tot dat zij hem iemand zag vermoorden niets en vanaf dat moment werd alle contact met hem verbroken.

Gezien de gang van zaken kan verzoekster evenmin weten waarom haar ex-verloofde haar heeft uitgekozen, ondanks haar verwesterde profiel.

Voorts meent verzoekster dat ze in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus vanwege de veiligheidssituatie in Somalië. Verzoekster licht theoretisch toe.

Verzoekster is van mening dat het geweld van hoge intensiteit in Somalië is, ook in Mogadishu. Verzoekster citeert rapportering van AOAV.

Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht, omdat het geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken.

De bestreden beslissing blijft nog steeds in strijd met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.

Verzoekster citeert artikelen 48/6 en 51 van de Vreemdelingenwet en is van mening dat er tekort wordt gedaan aan de medewerkingsplicht daar geen analyse van het risico van een schending van artikel 3 van het EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer plaatsvond.

Verzoekster gaat in op artikel 3 van het EVRM en stelt dat er moet worden nagegaan of de terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico inhoudt van een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

Verzoekster stelt verder dat haar Somalische nationaliteit en herkomst niet in twijfel wordt getrokken. Dit betekent dat verzoekster naar Somalië zal worden teruggestuurd, en dat er impliciet een terugkeer wordt voorzien naar Mogadishu of een andere stad.

Verzoekster stelt dat de situatie in het algemeen zeer slecht gesteld is in Somalië.

In Mogadishu is het niveau van geweld van hoge intensiteit.

Er is een humanitaire crisis (overall) in Somalië. Verzoekster citeert rapporten van het EUAA en OCHA en stelt dat een terugkeer naar Somalië tot een schending van artikel 3 van het EVRM zou kunnen leiden.

2.1.2. Op 25 november 2022 legde de commissaris-generaal een aanvullende nota neer en betoogt daarin als volgt:

“Wat betreft art. 48/4, §2, c) Vw. voegt verweerder het volgende toe:

UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org/>;

EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>;

EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>.

COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220909.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>,

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022 en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021 en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab die plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de binnenlandse en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoekende partij, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar zij afkomstig is. Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven.

In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De meeste door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu die tijdens de verslagperiode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022 plaatsvonden, vallen onder de categorie battles (196). De hoofdstad wordt getroffen door schietincidenten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten en de ATMIS-troepen van het Oegandese leger. ACLED registreert ook schietpartijen tussen legereenheden onderling, het leger en de politie (hierbij worden soms clanmilities ingezet) en door onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en mortieraanvallen en aanslagen door al-Shabaab-zelfmoordterroristen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypes van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (61 %) en granaten (26 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu doelgerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op onder meer binnen- en buitenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidstroepen, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten en zakenlui, en dit onder meer in het zwaarbewaakte Halane-complex in de buurt van de internationale luchthaven, in hotels waar onder andere regerings- en veiligheidspersoneel samenkomen, politiebureaus, aan kruispunten, controleposten en overheidsgebouwen. De geraadpleegde bronnen registreren ook geweldincidenten van ISS zoals granaataanvallen. Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022)

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 73 incidenten als violence against civilians met 66 burgerdoden. Bijna alle incidenten in deze categorie zijn gerichte moorden met een vuurwapen. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 66 doden, waarvan de meerderheid burgers. Het meeste burgerslachtoffers vallen in deze verslagperiode bij een IED-aanval door al-Shabaab op een konvoi van een privé-beveiligingsfirma op 12 januari 2022 waarbij 12 bewakingsagenten sterven en twee zelfmoordaanslagen: deze van 10 februari 2022, die verkiezingsafgevaardigden viseert, met naar schatting 6 burgerdoden en deze van 22 april 2022 waarbij een al-Shabaab-zelfmoordterrorist zich laat ontploffen in het Pescatore hotel waardoor 6 burgers en de al-Shabaabmilitant het leven laten.

Van januari 2022 tot 1 juli 2022 telt UNHCR 3.210 inwoners die in Mogadishu ontheemd worden, voornamelijk door de droogte en in mindere mate het geweld. De overgrote meerderheid van deze IDP's zoekt een ander onderkomen in de stad zelf. Van de in totaal 809.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR in voornoemde periode 245.000 nieuwe ontheemden naar en in de regio Benadir.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, beperkt de commissaris-generaal en de Raad in de onderhavige procedure het onderzoek tot de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde vervolging door Al-Shabaab daar verzoekster haar houding niet te rijmen valt met iemand die een gegronde vrees tot vervolging ervaarde (i), ze incoherente verklaringen aflegde omtrent haar vertrek uit Somalië (ii) en het niet geloofwaardig is dat verzoekster haar universitaire studies mocht afmaken terwijl ze verloofd was met een belangrijk lid van Al-Shabaab (iii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door het aanbrengen van algemeenheden zonder deze te betrekken op haar persoon, het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing en het aanvoeren van vergoelijkningen.

De bestreden beslissing merkte terecht op dat het verblijf van verzoekster in Oekraïne niet valt te verzoenen met iemand die een gegronde vrees tot vervolging zou hebben:

“Zo blijkt uit het administratieve dossier en uw verklaringen dat u naar Oekraïne bent gegaan met een visum (NPO, p 12) en dat u, eens gearriveerd in Oekraïne, geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (NPO, p 20). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij zich, indien zij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, in casu Oekraïne. Uit uw verklaringen blijkt dat u sinds 2020 in Oekraïne verbleef en dat u er nooit een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (NPO, p 20). U verklaart dit gedrag door te stellen dat u eerst wilde studeren en werken alvorens een verzoek in te dienen. U geeft aan dat het uw bedoeling was om uw studies af te maken (NPO, p 20). Indien u werkelijk zou vrezen voor uw leven, is het niet aannemelijk dat u uw studies en werk op de voorgrond plaatst. Een dergelijke houding getuigt allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze houding vormt een eerste negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoekster tracht de vaststellingen omtrent haar laattijdige bekendmaking van haar nood aan internationale bescherming te verschonen door te stellen dat ze eens aangekomen in Oekraïne geen nood had aan zulke bescherming daar ze er als student kon verblijven. Hiermee negeert zij echter de bestreden beslissing die op pertinente en correcte wijze oordeelde dat deze verklaringen niet overtuigen ter verschoning of verklaring van de laattijdige indiening van haar verzoek. Het gegeven dat verzoekster over een ander verblijfsrecht zou beschikken in Oekraïne vanwege haar studies staat immers los van de nood van internationale bescherming. De verklaring dat verzoekster pas op het einde van haar studies de internationale bescherming zou aanvragen valt niet te rijmen met haar beweerde vrees waarvoor ze zo snel mogelijk diende te vluchten uit Somalië en geeft eerder blijk van een opportunistische overweging vanwege verzoekster teneinde haar inconsistent gedrag goed te praten. De Raad is ook van oordeel dat verzoekster met voormeld verweer geen overtuigende reden heeft kunnen aanvoeren waarom zij nagelaten heeft om zo spoedig mogelijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Van verzoekster, die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en daarom internationale bescherming inroept, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het laattijdige verzoek om internationale bescherming stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor haar leven haar land te hebben verlaten en toont aan dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt ook naar het oordeel van de Raad de ernst en geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste vrees.

De bestreden beslissing merkte verder terecht op dat het vertrek van verzoekster niet geloofwaardig is:

“U verklaarde bij de DVZ dat u uw toenmalig partner niet kon zeggen dat u niet met hem wou trouwen. U zegt verder dat u het plan had opgevat omna het afwerken van uw studie te vluchten en dat u alles in het geheim heeft geregeld om naar Oekraïne te gaan (zie Vragenlijst CGVS, vraag 5, opgemaakt op 3/05/2022 door de DVZ). De omstandigheden die u bij het CGVS omschrijft, waarbij u uw toenmalig partner toevallig iemand zag doden waardoor u ontdekte dat hij bij al-Shabaab betrokken was en waarna u het contact met hem verbrak (NPO, p 13), wijken dan ook verregaand af van uw verklaringen bij de DVZ. Bij het CGVS gaf u immers aan dat u, nadat u getuige was van de moord, u het contact verbrak. Dit doorslaggevend element komt echter nergens terug in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart verder dat u daags voor uw vertrek contact met hem opnam, u vertelde hem o.a. ‘... je bent een moordenaar. Ik wil niet met een moordenaar samenleven en zeker geen kinderen maken zodat mijn kinderen zonder vader zullen opgroeien want je zult vroeg of laat gedood worden. Ik wil mijn eigen leven leiden en niet met een moordenaar. En dan heb ik opgehangen.’ (NPO, p 14). Uit deze verklaringen blijkt geenszins dat u niet kon zeggen aan uw toenmalig partner dat u niet met hem wilde trouwen. Evenmin strookt dit met uw verklaringen waarin u aangeeft eerst uw studies te hebben willen afmaken alvorens hem te verlaten. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt namelijk evenmin dat u kon wachten tot na uw studies. U verklaarde immers dat u getuige was van een incident en dat u hierdoor bent gevlucht, wat in schril contrast staat met uw eerdere verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook uw verklaring bij de DVZ dat u alles in het geheim heeft geregeld strookt niet met uw verklaringen bij het CGVS, waar u verklaarde dat uw oom alles had geregeld (NPO, p 8). Uw onvermogen om coherente verklaringen af te leggen over uw vertrek uit Somalië doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarnaast dient ter volledigheid worden opgemerkt dat u er eveneens niet in slaagt om een coherent relaas te brengen wanneer het gaat over uw verblijfplaats in Somalië. U verklaarde immers bij het CGVS dat uw moeder u vertelde, dat ‘die man u niet met rust zou laten. Dat hij u zou zoeken. Dat u zo snel mogelijk weg moet.’ U verklaart vervolgens dat jullie die nacht naar het huis zijn gegaan van uw oma, gelegen in suq Ba’had, niet zo ver van waar jullie woonden in Yaqshid district. Uw oom zou vervolgens gezegd hebben dat hij jullie naar een ander district zou brengen. (NPO, p 13) U vertelde dat u na uw problemen verhuisde naar Medina (NPO, p 7). Bij de DVZ had u echter verklaard dat u van bij uw geboorte tot uw vertrek in december 2020 in Heegon, Yaqshid, Mogadishu had gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 10, opgemaakt door de DVZ op 3/05/2022). U slaagt er niet in om coherente verklaringen af te leggen over uw vlucht uit uw woning zodat uw toenmalige partner u niet zou kunnen vinden. Ook hier zorgen uw tegenstrijdige verklaringen dat er, wederom, een ernstige deuk komt in de geloofwaardigheid van uw relaas.

Zoals reeds werd opgemerkt zijn uw verklaringen over de organisatie van uw reis evenmin coherent. Bovendien kan worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u uw reis heeft laten organiseren door een reisbureau in Mogadishu (zie Verklaringen DVZ, vraag 26, opgemaakt door de DVZ op 3/05/2022). Indien u werkelijk zou vrezen voor uw leven omwille van uw voormalige partner omdat deze een hoge functie zou hebben bij al-Shabaab en indien hij, zoals u verklaart, u overal kan terugvinden, (NPO, p 14) is het niet aannemelijk dat u uw reisplannen verder zet en zelfs laat organiseren door een externe organisatie. U verklaart immers dat al-Shabaab overal in Mogadishu actief is (NPO, p 19). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u, indien u uw partner en bij uitbreiding al-Shabaab zou vrezen, u op een extern reisbureau zou vertrouwen om uw reis te regelen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u vijf weken diende te wachten op de nodige documenten en hier verschillende stappen toe diende te ondernemen (NPO, p.8). Ook dit strookt niet met een vrees voor uw leven, in een dergelijk geval kan worden aangenomen dat u alles in het werk stelt om onmiddellijk het land te verlaten. Indien u werkelijk zou gezocht worden door al-Shabaab en indien ze overal connecties zouden hebben, is het wel zeer verwonderlijk dat u een paspoort aanvraagt en u uw reis laat regelen door een reisbureau.”

Waar verzoekster stelt dat haar legale vertrek uit Somalië haar niet kan worden verweten, merkt de Raad op dat niet haar legale vertrek uit Somalië *an sich* afbreuk doet aan haar geloofwaardigheid doch wel het gegeven dat verzoekster een langdurige procedure zou doorlopen in dezelfde stad waar ze tevens verklaart een onmiddellijke vrees voor haar leven te hebben gehad en ze zo snel mogelijk diende te vertrekken (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14). Temeer daar verzoekster tegelijkertijd verklaarde dat Al-Shabaab in geheel Mogadishu actief was. Deze gang van zaken is weinig geloofwaardig.

Verzoekster weerlegt verder geenszins de motivering in de bestreden beslissing omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud door louter hypothetisch te stellen dat er veel mensen waren bij de Dienst Vreemdelingenzaken, er veel lawaai was en er geen mogelijkheid was om de verklaringen te herlezen. Verzoekster toont hiermee niet aan dat wat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met

wat zij heeft verklaard. De Raad stelt verder vast dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielpcedure. Verzoekster toont bovendien niet aan hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen gehad hebben op haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit het administratief dossier blijkt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar in het Somalisch werd voorgelezen en dat verzoekster vervolgens ondertekende, waardoor zij zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan. De bestreden beslissing oordeelde dus terecht dat de vastgestelde tegenstrijdigheden afbreuk doen aan verzoeksters algemene geloofwaardigheid. Bovendien maakte verzoekster bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud geen enkel gewag van enige fouten die werden gemaakt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4).

Verzoekster doet verder geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden door louter te volharden in haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Evenmin kan verzoekster haar tegenstrijdige verklaringen omtrent haar verblijfplaatsen verschonen door te stellen dat ze haar adressen tijdens haar vlucht niet als “*officiële*” adressen beschouwde, zodat zij deze niet bekendmaakte. Van een verzoekster om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielaansluiting. Van verzoekster worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is hier niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

Voorts oordeelde de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoekster haar verklaringen inzake haar ex-verloofde niet kunnen overtuigen:

“Zo schetst u uw toenmalig partner als iemand met een hoge functie bij al-Shabaab . U geeft aan dat hij wellicht voor een missie in Mogadishu was en dat hij u daarom had gekozen (NPO, p 19). Het is wel zeer verwonderlijk dat u verklaart dat hij u zou uitkiezen als zijn vrouw, een hoogopgeleide vrouw, die zelf kan beslissen wanneer ze trouwt, nota bene nadat ze haar hogere studie heeft afgerond (NPO, p 17). De relatie die u omschrijft die u zou hebben gehad, komt helemaal niet overeen met de context die u beschrijft over de plaats van de vrouw bij al-Shabaab. U verklaart immers dat de vrouw onder al-Shabaab geen benijdenswaardige positie heeft. Zo geeft u aan dat vrouwen worden verplichten om te trouwen, dat ze gedwongen huwelijken moeten aangaan en dat al-Shabaab alles kan doen wat ze willen met de vrouwen (NPO, p 19). U geeft verder aan dat al-Shabaab niet van de universiteiten houdt en dat ze willen dat de mensen alleen maar naar de koranschool gaan en geen andere studies aanvatten (NPO, p 19). Wanneer de PO u hiermee confronteert, slaagt u er in om tot drie keer niet op de vraag te antwoorden over hoe uw relatie past in de al-Shabaab visie van uw partner. Uiteindelijk antwoordt u, nietszeggend; Volgens mij had hij een missie in Mogadishu en heeft hij zo lang op mij gewacht. (NPO, p 20). Binnen de door u geschetste context is het wel zeer verwonderlijk dat u een langdurige relatie zou hebben met iemand waarvan u verklaart dat hij bij al-Shabaab is. U zegt immers dat hij vroeger met u wilde trouwen, maar dat u dit pas wilde nadat u uw universitaire studie had afgemaakt (NPO, p 16). Het is verbijsterend dat een hoge leider van al-Shabaab, zoals u uw toenmalige partner omschrijft, zijn vrouw zou laten bepalen wanneer ze zouden trouwen en dat hij bovendien instemt dat ze nog niet zou trouwen omwille van haar universitaire studie. Het beeld dat u van al-Shabaab schetst komt helemaal niet overeen met de relatie die u zou hebben gehad. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw toenmalige partner een hoge functie zou bekleden binnen al-Shabaab.”

Verzoekster stelt in dit verband dat haar onwetendheid haar niet kan worden verweten, daar ze niet de opportuniteit had om meer te weten te komen over het lidmaatschap van haar ex-verloofde bij Al-Shabaab. Verzoekster gaat echter voorbij aan de bestreden beslissing waar werd gesteld dat het geheel niet geloofwaardig is dat een lid van Al-Shabaab verzoekster zou toelaten haar universitaire studies af te ronden alsook zelf zou laten beslissen wanneer ze wilde trouwen. Dit geheel ongeloofwaardig gedrag van

haar ex-verloofde kan niet in een ander daglicht worden geplaatst door de beweerde onwetendheid van verzoekster.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat het verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of zij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In casu dient vastgesteld dat verzoekster verklaart afkomstig te zijn van Mogadishu, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoeksters betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport "Country Guidance Somalia" van juni 2022, UNHCR's "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022 en de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van 9 september 2022 heeft ter kennis gebracht in een aanvullende nota waarin de vaststellingen in de bestreden beslissing worden bevestigd.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden

voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

De COI Focus van Cedoca vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen. Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Zij voert geen andere redenen aan waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Mogadishu.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP